

Rodzaj umiejętności	Jak rodzic może pomóc dziecku opanować umiejętność
Potrafi zostać samo, bez rodziców	<p>Wybierz się z dzieckiem do przedszkola w czasie dnia otwartego, ale nie trzymaj go za rękę w momencie, gdy nauczyciel zaprosi maluchy do zabawy ze starszymi przedszkolakami. Pozwól mu na swobodę i samodzielność.</p> <p>Przed pierwszym dniem w przedszkolu staraj się jak najczęściej zostawiać malucha pod opieką innych osób, które zna – dziadków, cioci, mamy kolegi czy koleżanki. Wtedy dasz dziecku szansę, by przyzwyczyło się do twojej nieobecności, ale też nabrało pewności, że zawsze po nie wrócisz.</p> <p>Nie zostawiaj dziecka w obcym miejscu. Najpierw niech zostanie pod opieką innej osoby w swoim domu, potem w domu kolegi czy dziadków, a dopiero później w przedszkolu – nie należy pozbawiać dziecka wszystkich znanych czynników jednocześnie, bo zachwieje to jego poczuciem bezpieczeństwa.</p> <p>Jednak kiedy dziecko zacznie już chodzić do przedszkola, nie powinno się z nim tam zostawać, maluch od pierwszego dnia powinien być samodzielny</p>

Jeśli chcemy prawidłowo przygotować dziecko do samodzielnego funkcjonowania w przedszkolu, pierwszą zasadą, którą powinniśmy się kierować, jest **cierpliwość**. Pośpiech, ponaglanie i ciągłe kontrolowanie czasu najbardziej utrudniają dzieciom naukę samodzielności. Każdy musi ćwiczyć określoną czynność wielokrotnie, zanim opanuje ją w poprawny sposób lub wypracuje jej automatyzację. Aby więc nie stresować się brakiem czasu, gdy rano przygotowujemy się do pracy, a maluch guzdra się z zapinaniem guzików w sweterku, baw się z dzieckiem wcześniej w liczenie guziczków w różnych sweterkach. Możecie też urządzić zabawę w przebieranki i zaproponować dziecku, by wyjęło z szafy swoje ulubione rzeczy oraz ubrało je w dowolnej kolejności na siebie (nawet „na cebulkę”). Możecie wymyślać, za kogo dziecko się przebrało, nazywać części garderoby, określać ich strony (prawa – lewa, przód – tył), znajdować śmieszne zastosowania. Po zakończonej zabawie nadarza się doskonała okazja do nauki składania ubrań.

Kolejną zasadą jest **pozwolenie dziecku na pomyłki i popełnianie błędów**. Nie można za każdym razem pomagać dziecku w każdej czynności. Pokażmy maluchowi, co i jak powinien robić, raz lub kilka razy – jeśli jest taka konieczność, ale wymagajmy, by próbował sam, ewentualnie wspomagany naszą ustną podpowiedzią. Wiele prób będzie nieudanych, ale nie można dziecka karcić, raczej zachęcajmy i motywujemy, mówiąc: *Prawie ci się udało*.

Pozwalajmy dziecku poczuć się odrębną osobą, a nie tylko nieodłączną częścią rodzica, poprzez **akceptowanie jego decyzji w drobnych sprawach**. To, że zgodzimy się na ubranie bluzy zamiast sweterka, nie umniejsza w niczym naszego rodzicielskiego autorytetu, a dziecku da poczucie, że może o czymś współdecydować, a jego zdanie się liczy. Ułatwi to dziecku w istotny sposób wyrażanie swoich opinii w czasie zajęć w przedszkolu, zadawanie pytań lub proszenie o pomoc.

Należy także **unormować i dostosować rytm dnia dziecka do planu dnia w przedszkolu**. Postarajmy się podawać posiłki w domu mniej więcej w tych samych godzinach, w jakich dziecko będzie je otrzymywało w przedszkolu. Jeśli maluch nie śpi po południu, warto przyzwyczyać go do innej formy odpoczynku – niech poleży i przytuli misia, posiedzi przy stolczku i poogląda książeczki itp.

